

vice des navires en les frappant de l'éperon || 2 égorger, tuer, massacrer || 3 emporter ou emmener comme butin, *acc.* || 4 chasser, repousser (des suppliants).

κεραίω (*impf.* ἐργ. κέραϊον) *c.* κεράννυμι.

Κεραμεικός, οὐ (ὁ) le Kérameikos (Céramique) *propr.* le quartier des potiers, *fau-bourg d'Athènes où l'on enterrait les soldats morts en combattant* [κεραμείος].

κεραμείον, ου (τό) atelier de poterie [κεραμείος].

κεράμειος, α, ον, de terre cuite, d'argile [κέραμος].

κεραμεύς, εἶ, οὔν, *c.* κεράμειος [κέραμος].

κεραμεύς, ἕως (ὁ) potier [κέραμος].

κεραμεύω : 1 façonner en argile || 2 *fig.* façonner comme de l'argile [κεραμεύς].

κεραμήϊος, ἰων. *c.* κεραμειος.

κεραμικός, ἦ, ὄν, d'argile [κέραμος].

κεράμινος, ἦ, ον, *c.* κεράμειος.

κεράμιον, ου (τό) vase de terre cuite, d'argile [κέραμος].

κεραμῖς, ἴδος (ἡ) tuile [κέραμος].

κεραμίτις, ἴτιδος, adj. f. d'argile : γῆ, terre de potier [κέραμος].

κέραμος, ου (ὁ) I terre de potier, argile || II *p. suite*, tout objet fabriqué en terre cuite : 1 vase, *d'où au sg. avec sens collect.* vaisselle, poterie || 2 tuile, brique; *au sg. avec sens collect.* poterie || 3 prison [R. Κραμ, brûler; *cf. lat.* cremo].

Κεραμῶν ἀγορά (ἡ) le Marché aux potiers, *n. d'une ville de Mysie* [*contr. p.* κεραμῶν].

κεράννυμι (*impf.* ἐκεράννυμι; *f.* κεράσω, *att.* κερῶ; *ao.* ἐκέρασα; *pf. réc.* κεκέρακα, *pass. f.* κραθήσομαι, *ao.* ἐκεράσθημι et ἐκράθημι, *pf.* κέκραμαι, *pl. q. pf.* ἐκεκραμην) 1 mêler : οἶνον, *Od.* νέκταρ, *Od.* tremper du vin, du nectar; *fig. c. à d.* tempérer, modérer : θυμῶν κ. *Od.* tempérer l'œuf, la porter à une température agréable; ὦραι μάλιστα κεκραμένα, *Hdt.* saisons merveilleusement tempérées ou réglées || 2 mêler, *en gén.* : τί τινη, *τι* πρὸς *τι*, une chose à une autre; φωνῇ μεταξὺ τῆς τε Χαλκιδικῆος καὶ Δωριδὸς ἐκράθη, *Thc.* la langue fut un mélange de celle des Chalcidiens et de celle des Doriens; ὀδμᾶ θεόστυος ἢ βρότειος ἢ κεκραμένη, *ESCHL.* odeur qui émane d'un dieu ou d'un mortel, ou d'un être tenant à la fois de la nature divine et de la nature humaine || *Moy.* (*ao.* ἐκερασάμην) 1 mélanger pour soi : οἶνον, *Il.* du vin; κρητῆρα, *Il.* tremper le vin dans un cratère || 2 *p. suite*, altérer, frelater, falsifier [R. Κερ, mêler].

κεραο-ξόος, ὄος, ὄον, qui travaille (*propr.* qui racle) la corne [κέρας, ξέω].

κεράος, ἀά, ἀόν, muni de corne, cornu [κέρας].

κέρας (τό) (*gén.* κέρατος, *d'où* κέρως; *dal.* κέρατι, *d'où* κέρη; *acc.* κέρας; *pluv. nom.* κέρατα, *d'où* κέρα; *gén.* κεράτων, *d'où* κερῶν; *dal.* κέρασι (*érg.* κεράσσι); *acc.* κέρατα, *d'où* κέρα; *duel nom.-acc.* κέρατε, *d'où* κέρα; *gén.-dal.* κεράτων, *d'où* κερῶν), corne, *c. à d.* I corne d'animal (bœuf, taureau, cerf, etc.); *p. anal.* 1 bras d'un fleuve || 2 aile d'une armée ou d'une flotte : ἐπὶ κέρας, *Hdt.* ou

ἐπὶ κέρως, *Thc.* κατὰ κέρας, *Xén.* en colonne (*lat.* agmine longo) *ou* en flanc, aux ailes; κατὰ κέρας προσβάλλειν, ἐπιπίπτειν, συμπίπτειν, *Thc.* attaquer de flanc || 3 antenne *ou* vergue d'un navire || 4 pic d'une montagne || 5 argument cornu, *sophisme* || II corne, *matière employée dans les arts ou l'industrie* : 1 portes de corne *par où sortent les songes* || 2 arc || 3 vase à boire || 4 corne, trompe; *particul.* la flûte phrygienne || 5 morceau de corne au bout d'une ligne à pêcher [*cf.* κέρα, κάρηνον].

κερασ-βόλος, ος, ον, dur à cuire [κέρας, βάλλω].

κέρασσα, ao. *érg.* de κεράννυμι.

κεράστης, ου, adj. m. qui a des cornes, cornu [κέρας].

κεράστις, ἴδος, adj. f. c. κεράστης.

κερασ-φόρος, ος, ον, qui porte des cornes [κέρας, φέρω].

κεράτινος, ἦ, ον : 1 de corne, fait en corne || 2 fait avec des cornes [κέρας].

κερατώ-ω, rendre aussi dur que la corne [κέρας].

κερατών, ὄνος, adj. m. : κ. βωμός, *PLUT.* autel fait avec des cornes enchevêtrées, à *Dèlos* [κέρας].

κερ-αύλης, ου (ὁ) sonneur de trompe [κέρας, αὐλέω].

κεραύνιος, α ου ος, ον : 1 qui concerne la foudre, de la foudre || 2 frappé de la foudre [κεραυνός].

κεραυνοβολέ-ω, lancer la foudre [κεραυνοβόλος].

κεραυνοβολία, ας (ἡ) action de lancer la foudre [κεραυνοβόλος].

κεραυνο-βόλος, ος, ον, qui lance *ou* accompagne la foudre [κεραυνός, βάλλω].

κεραυνός, οὔ (ὁ) foudre; *au pl.* éclats de la foudre, les foudres.

κεραυνο-φόρος, ος, ον, qui porte la foudre [κεραυνός, φέρω].

κεραυνό-ω (*ao.* ἐκεραύνωσα) frapper de la foudre, foudroyer, *acc.* [κεραυνός].

κεραυνώσις, εὼς (ἡ) action de foudroyer [κεραυνόω].

1 **κεράω-ω, c.** κεράννυμι || *Moy.* (*impf.* 3 *pl.* ἐργ. κερῶντο) *m. sign.*

2 **κεράω-ω, fut. att.** de κεράννυμι.

Κέρβερος, ου (ὁ) Kerberos (Cerbère) chien à trois têtes qui gardait l'entrée des enfers.

κερδαίνω (*f.* κερδανῶ, *ao.* 1 ἐκέρδανα, *pf.* κέκρηκα *ou* κεκέρδαγα) 1 gagner, faire un gain, un profit : ἐκ τινος, ἀπὸ τινος, πρὸς τινος, tirer un profit de qqn; *τι κ. τινί*, gagner qqe ch. par (la fuite, etc.); Μεγάροισι κερδανέομεν περιεούσι, *Hdt.* nous gagnerons que Mégare sera sauvé; κέρδος κ. Σοφῆ, faire un gain; τὸ κερδαίνειν, *Thc.* la poursuite du gain || 2 *ironiq.* gagner, *en parl. de choses fâcheuses* : δακρυα, *Eur.* gagner à qqe ch. des larmes [κέρδος].

κερδαλή-η, ἤς-ἤς (ἡ) (*s. e.* ἀλώπηξ) le renard (*propr.* le rusé) [*fém. du suiv.*].

κερδαλέος, α, ον : 1 lucratif, avantageux, utile; τὸ κ. gain, profit || 2 qui soigne ses intérêts, *d'où* rusé, astucieux || *Cr.* -ώτερος [κέρδος].